

De voetballende ballerina

De voetballende
ballerina

Henriët Koornberg-Spronk
Met illustraties van Hester van de Grift

KokBoekencentrum Uitgevers • Utrecht

Illustraties omslag en binnenwerk: Hester van de Grift
Ontwerp omslag: Villa Grafica
Lay-out binnenwerk: Gewoon Geertje

ISBN 978 90 266 2341 7
ISBN 978 90 266 2342 4 (e-book)
NUR 283
www.kokboekencentrum.nl

© 2020 KokBoekencentrum Uitgevers, Utrecht

Alle rechten voorbehouden

KokBoekencentrum Uitgevers vindt het belangrijk om op milieuvriendelijke en verantwoorde wijze met natuurlijke bronnen om te gaan. Bij de productie van het papieren boek van deze titel is daarom gebruikgemaakt van papier waarvan het zeker is dat de productie niet tot bosvernietiging heeft geleid.

Voor Anna en Iris, mijn inspiratiebronnen...

Naam:	Marit Luxemburg
Leeftijd:	10, bijna 11
Kleur ogen:	grijs-groen
Kleur haar:	donkerblond
Ik woon in huis met:	papa Hans, mama Trudy, broer Cas, hond Splinter en groene leguaan Reppie
Mijn school heet:	basisschool De Zonnestraal
Ik zit in groep:	7
Mijn hobby's zijn:	ballet en mama helpen met koken
Ik ben dol op:	hond Splinter, appen, chillen, lasagne
Ik heb een hekel aan:	groene leguaan Reppie, huiswerk, regen, pesten
Ik word later:	kok of hondentrainer
Ik ga nooit de deur uit zonder:	lipbalsem
Mijn beste vriend(en)/ vriendin(nen) is/zijn:	Carlijn, Esmée en Fabio

Woordenlijst Italiaans-Nederlands

In het verhaal worden enkele Italiaanse woorden gebruikt. Achter elk Italiaans woord staat een getal. Aan het eind van het verhaal vind je een woordenlijst Italiaans-Nederlands. Zoek in die lijst het getal op en ontdek wat de Nederlandse vertaling is. Zo leer je tijdens het lezen ook nog een beetje Italiaans ;-)

1. Voetbaltoernooi

Maandag, 9.33 uur

‘Leg jullie pen maar even neer. Ik heb een belangrijke mededeling,’ zegt meester Wasmeijer.

Hè, ik had de som bijna af, maar ik ben benieuwd.

‘Over ruim drie weken wordt er weer een schoolvoetbaltoernooi georganiseerd. Wie wil er meedoen?’

‘Vet, ik doe mee!’ hoor ik achter me. Dat is Fabio natuurlijk. Hij is supergoed in voetbal.

‘We gaan winnen!’ roept Sem.

Binnen *no time* is het jongensteam compleet, en het meidenteam ook bijna. De meester schrijft alle namen op het bord.

‘Oké, ik heb nog één dame nodig voor het meidenteam. Wie o wie?’ Carlijn stoot me aan. ‘Psst, Marit, vinger opsteken.’

‘Ik kan helemaal niet voetballen, joh,’ zeg ik hardop terug. Ik pak mijn lipbalsem en smeer mijn lippen in.

‘Maakt toch niet uit? Gewoon voor de *fun*,’ hoor ik Esmée achter me zeggen.

Zal ik het doen? Opeens voel ik iets kriebelen onder mijn oksel, en voor ik het weet zwaait mijn arm de lucht in.

‘Ah, Marit, tof dat jij ook meedoet. Dan is het damesteam compleet!’ De meester schrijft mijn naam op.

‘Ja, nee, maar...’ stotter ik.

Ik hoor Fabio achter me giechelen.

Zou hij me gekieteld hebben? Vast wel, hij weet dat ik daar niet tegen kan.

‘Eens gezegd, blijft gezegd,’ zegt Fabio.

Ik draai me om en steek mijn tong naar hem uit.

In de pauze sta ik met Fabio, Esmée en Carlijn op het plein. Moniek en Kyra komen op ons af. Nee hè, ik mag die meiden echt niet.

‘Ga je serieus meedoen met het voetbaltoernooi?’ vraagt Moniek.

‘Ja, ze gaat serieus meedoen,’ zegt Esmée, voordat ik zelf kan antwoorden.

‘Wat moeten we nou met een ballerina in ons team. Wedden dat je geen bal raakt?’ zegt Kyra.

Ik weet niet wat ik moet zeggen, want eigenlijk wil ik helemaal niet meedoen. Fabio ook altijd met zijn flauwe grapjes.

‘*Ciao ragazze,*¹ hebben jullie nu al een teambespreking, goed bezig!’

Fabio komt eraan. Kyra en Moniek kijken hem boos aan en lopen weg.

‘*Mamma mia,* daar kan ook geen lachje vanaf.’

Ik pak Fabio bij zijn schouder. ‘Waarom heb je mij gekieteld, zodat ik mijn hand opstak? Ik wil geeneens meedoen. Ik kan helemaal niet voetballen?’

‘Dat weet je niet. Je hebt het nog nooit geprobeerd.’

Carlijn kijkt me aan. ‘Ik kan toch ook niet voetballen?’

‘Jij zit op volleybal en hebt dus in elk geval balgevoel,’ antwoord ik.

‘Ik weet ook niet hoe ik een bal moet raken, hoor,’ zegt Esmée.

‘Jij kunt heel hard rennen, want je zit op atletiek. Ik kan alleen maar pirouettes draaien.’

‘Nou, wie weet kun je daar in het veld nog wat mee!’ Esmée weer.

Ik haal mijn schouders op. Ik kan me er weinig bij voorstellen.

‘Lekker belangrijk. Meedoen is belangrijker dan winnen, zeggen ze toch altijd?’ zegt Fabio.

‘Ja, maar Moniek en Kyra zijn bloedfanatiek en willen elk jaar winnen. Ze vinden het verschrikkelijk dat ik in hun team zit.’

‘Nou, dat is dan hun probleem. Ik weet zeker dat je met een beetje training het spelletje begrijpt. Mijn vader heeft vroeger in Italië op hoog niveau gevoetbald. Ik kan hem vragen of hij ons wil trainen, vindt hij vast hartstikke leuk.’

‘Heeft hij het niet te druk met het restaurant?’

‘Daar hoeft jij je geen zorgen over te maken. Ik regel dat wel.’

2. Ballet

Maandag, 16.54 uur

'*Plié, grand plié, relevé!*' De stem van juf Celeste galmt door de danszaal. Op de achtergrond klinkt rustige pianomuziek. Ik sta aan de *barre* oefeningen te doen.

'Marit, strek je benen en beweeg je armen sierlijk.'

Ze pakt me bij mijn schouders en duwt mijn rug recht. Au, dat doet zeer!

'Zo, dat is een stuk beter. Heel goed, Bastiaan. Jouw techniek is perfect!'

Bastiaan, die naast me aan de *barre* staat, glimt van trots. Ik zie dat juf Celeste Bastiaan een dikke knipoog geeft.

Bastiaan is de beste danser van onze groep. Hij mag soms meedoen met oudere dansers, zo goed is hij.

'Ja, dat zijn sierlijke bewegingen, Marit!' Juf Celeste steekt een duim omhoog.

Als ik na de les nog even in een hoek van de zaal sta te kletsen met een paar meiden, tikt er iemand op mijn schouder. Ik kijk om. Het is Bastiaan. 'Kom je zo even mee naar juf Celeste? Ze heeft een vraag.'

Ik knik, neem afscheid van de meiden en loop mee met Bastiaan.

'Marit en Bastiaan, volgende week beginnen we weer met de repetities voor de eindvoorstelling in het theater,' zegt juf Celeste.

We knikken allebei.

'Wat zouden jullie ervan vinden als jullie samen een *pas de deux* gaan dansen?' Juf Celeste kijkt verwachtingsvol naar Bastiaan en mij.

Mijn mond valt open van verbazing. Ik kijk snel naar Bastiaan.

'Cool,' zegt Bastiaan rustig.

Hoe kan hij zo kalm reageren? Dit is toch fantastisch nieuws!

'En jij, Marit?' vraagt juf Celeste.

Even komt er geen geluid uit mijn keel, maar dan roep ik: 'Ja, natuurlijk wil ik dat!'

Wat zal mama trots zijn. Ik krijg een warm gevoel vanbinnen.

Juf Celeste geeft Bastiaan een knipoog. Alweer.

‘Nou, dan is dat ook weer geregeld. Jullie krijgen binnenkort een mailtje met data waarop jullie extra mogen komen oefenen.’

Bastiaan en ik knikken. We kunnen het er niet verder over hebben, want de volgende balletgroep komt de zaal binnen. Samen lopen we naar de hal.

‘Wist jij dat juf Celeste dit van plan was?’ vraag ik. Ik pak mijn lipbalsem uit de ballettas en smeer mijn lippen ermee in.

‘Waarom vraag je dat?’

‘Nou, ik zag dat de juf naar je knipoogde en je reageerde niet heel verrast op haar vraag.’

Bastiaan schraapt zijn keel. ‘Jij hebt ook alles door. De juf had mij inderdaad al gevraagd of ik een *pas de deux* wilde dansen en met wie ik dat wilde doen. Toen heb ik jouw naam genoemd.’

Ik voel mijn wangen gloeien. De beste danser kiest uitgerekend mij om een *pas de deux* mee te dansen. Wauw!

‘Waarom ik? Ik ben echt niet de beste danseres van de groep.’

‘Dat vind ik dus wel.’ Bastiaan kijkt me met glimmende ogen aan.

Dit voelt echt heel gek! Zo heeft nog nooit een jongen naar me gekeken...

3. Geweldig nieuws

Maandag, 17.11 uur

Pas wanneer ik op de fiets zit, dringt het nieuws echt tot me door. Ik mag gewoon een *pas de deux* dansen met de beste balletdanser van de balletschool! Ik zie mama's gezicht al voor me. Het is fijn om mama blij te zien. Ze heeft het soms best moeilijk. Papa moet voor zijn werk vaak lang naar het buitenland, dan staat mama er helemaal alleen voor. Ik rijd de oprijlaan voor ons huis op. Mama staat voor het raam en ik zwaai enthousiast. Mama zwaait terug. Ik gooi de fiets van me af en ren naar binnen.

'Hé, moet jij je fiets niet in de schuur zetten? En schoenen uit, ik heb de vloer net gedweild.'

'Ja, doe ik zo, maar ik moet je iets superleuks vertellen,' zeg ik hijgend. Mama zucht en kijkt fronsend naar de zwarte vegen op haar schone vloer.

'Joehoe, hier sta ik!' Ik zwaai met mijn hand voor mama's gezicht.

'Eh... ja, maar ik heb net de vloer ...'

'Gedweild, ja. Maar nu moet je naar mij luisteren.'

'Nou, kom maar op dan met dat goede nieuws.' Mama slaat haar armen over elkaar.

'Ik mag met Bastiaan een *pas de deux* dansen tijdens de eindvoorstelling!'

Mama's ogen worden groot. Ze lijkt de vloer helemaal te zijn vergeten. 'Maar dat is geweldig nieuws, Marit. O, wat ben ik trots op je!'

Mama drukt me zo stevig tegen zich aan dat ik bijna geen lucht meer krijg.

'Waf-waf-waf!' Splinter komt de keuken uit gerend en springt eerst enthousiast tegen mama op en daarna tegen mij.

